

16. møde.

Onsdag den 4. november kl. 14.

Formanden: I skrivelser af 2. d. m. meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i arveforordningen (arveklasserne)

og

forslag til lov om rigsretten.

I skrivelse af gårs dato meddeler fiskeriministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk

og

forslag til lov om ophævelse af lov nr. 79 af 19. marts 1930, jfr. lov nr. 91 af 31. marts 1936 og lov nr. 524 af 22. december 1947, om oprettelse af et fiskeriråd.

Folketingsmand Viggo Starcke har meddelt mig, at han ønsker her i tinget at stille følgende forespørgsel til økonomi- og arbejdsministeren:

Vil økonomi- og arbejdsministeren redegøre for forhandlingerne i OEEC i Paris og for den stilling til forslaget om fremme af liberaliseringen til 100 pct., som ministeren har indtaget?

Fra det norske stortings Nobelkomité har jeg modtaget eksemplarer af en skrivelse vedrørende uddeling af Nobels fredspris for 1954.

Eksemplarer af skrivelserne er fremlagt i læseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal herved have den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i arveforordningen (arveklasserne)*.

Hovedgrundlaget for gældende dansk ret om arv er arveforordningen af 21. maj 1845. Det har naturligvis ikke kunnet undgås, at denne lov i tidens løb har måttet ændres på en række punkter, og jeg kan her særlig nævne reglerne om ægtefællers arveret og uskiftet bo, der nu indeholdes i en selvstændig lov, der blev vedtaget i 1926.

Der blev i 1936 under den daværende justitsminister, K. K. Steincke, nedsat en kommission, der fik til opgave at overveje spørgsmålet om en revision af hele arvelovgivningen. Kommissionen, der bestod af professor Borum, tidligere højesteretspræsident Frølund og sparekassedirektør Dybdal, afgav betænkning i 1941. Betænkningen indeholdt forslag til en ny arvelov med tilhørende bemærkninger.

Kommissionens lovudkast, der i princippet byggede på den nedarvede ret, indeholdt en kodifikation af de gældende arveretlige regler og af domspraksis på dette område. På forskellige områder blev der dog foreslået ændringer i forhold til gældende ret. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på kommissionsudkastet, men henvise til bemærkninger til det lovforslag, der nu er fremsat. Blot skal jeg fremhæve kommissionens forslag om en væsentlig begrænsning i slægtens legale arveret — en begrænsning, der er fulgt i det foreliggende forslag.

Arvelovskommissionens betænkning dannede grundlag for de forslag til ny arvelov, der blev fremsat i rigsdagssamlingen 1946—47 (i december 1946 og i april 1947) af den daværende justitsminister, Elmquist. Begrænsningen af slægtens legale arveret var dog af mindre omfang end den, kommissionen havde foreslået.

Lovforslagene blev ikke færdigbehandlet, men efter hvad der er oplyst for mig, viste de forhandlinger, der blev ført i det nedsatte landstingsudvalg, bl. a., at der var en ret afgørende modstand mod forslagens relativt ringe beskæring af den legale slægtsarv. Der syntes at være mest tilbøjelighed til at vende tilbage til arvelovskommissionens afgrænsning af slægtsarven.